

shahraranews.ir

محلله محوری و بازگشت اعتماد

حرف اول

محمد کاملان
دبیر شهر آرا محله

تقریباً از ابتدای قرن بیستم بود که مدیران شهری در همه جای دنیا به این نتیجه رسیدند که هیچ کدام از طرح های توسعه ای شهرها به سر منزل مقصود نخواهد رسید، مگر اینکه متناسب با خواسته ها و

نیازهای مردم در آن منطقه باشد. به همین دلیل هم بود که در چرخشی عجیب، مدیریت بالا به پایین و متمرکز شهری، جای خودش را به مدیریت از پایین به بالا و کاملاً محلی داد. برنامه ریزان و مدیران شهری از زیر باد کولر و پشت میزهایشان بلند شدند و به کف خیابان و محلله ها آمدند و از نزدیک در جریان مشکلات و معضلات قرار گرفتند و طرح هایی نوشتند که حداقل اثر منفی ای روی زندگی شهروندان نمی گذارد. محلله ها با وجود اینکه کوچک ترین واحدهای فضایی در شهر محسوب می شوند؛ اما بیشترین انسجام اجتماعی ممکن را دارند و به همین دلیل است که در سال های اخیر، این واحدهای کوچک شهر برای مدیران شهری مهم شده اند و در حال استفاده و تجربه همه روش های ممکن برای ضریب دادن به محلله ها هستند. برنامه ریزان شهری می گویند که هر یک محلله محوری حسابش را در دنیا پس داده است و بایک دو تا چهار تایی ساده می شود فهمید که بهترین راه و روش برای مشارکت دادن مردم در امورات شهر و درگیر کردن آن ها با مسائل و مباحث شهری همین رویکرد است. محلله محوری باعث می شود که احساس شهر و ندی بودن در مردم تقویت شود و نسبت به اتفاقاتی که در کنار گوششان می افتد بی تفاوت نباشند، ضمن اینکه تحقق عدالت اجتماعی در شهرها و فرصت برابر اظهار نظر برای همه شهروندان که مدیران شهری همیشه شعارش را می دهند، تنها از طریق رویکرد مدیریت شهر و کنار گذاشتن نگاه بالا به پایین فراهم می شود. احیای محلات و در کنار آن تقویت و گسترش توسعه محلله محور، به همان چیزی منجر می شود که مدیران شهری سالهاست به دنبال آن هستند؛ توسعه پایدار و همه جانبه شهر. در محلله محوری و توسعه محلله محور، نیازهای یک محلله، مشکلات و معضلات، کاستی ها... ازل خود محلله و آدم هایش بیرون می آید و آن ها مشخص می کنند که شهرداری باید پروژه عمرانی اش را در کجا و با چه مشخصاتی تعریف کند تا بیشترین بازده و رضایت مندی را در بین مردم داشته باشد. مدیریت محلله محور به ویژه در کلان شهرها علاوه بر افزایش امنیت اجتماعی و بهبود بستر سلامتی، کیفیت زندگی شهروندان را به شکل چشم گیری افزایش می دهد. شوراهای اجتماعی محلله، شورای معتمدان و چندین طرح دیگری که امروز در بسیاری از شهرهای ایران در حال اجراست، یک نمونه هر چند ناقص از مدیریت پایین به بالا و همان محلله محوری است، مدیریتی که تحقیقات پژوهشگران نشان می دهد در شهری مثل تهران باعث شده تا اعتماد از دست رفته میان مدیریت شهری و شهروندان، تا حد خوبی برگردد. یعنی هر چه قدر سراهای محلله و شوراهای یک طرف و در راستای خواسته ها و نیازهای مردم و محلله کام برداشته اند و از طرف دیگر شهرداری آن ها طرح هایشان را جدی گرفته است، اعتماد مردم به شهرداری و مدیریت شهری به شکل کاملاً محسوس افزایش پیدا کرده است و آن دعوای همیشگی میان مردم و مدیریت شهری کم رنگ تر از قبل شده است. به نظر می رسد اکنون و با توجه به مدیریت شهری در ایران و به ویژه کلان شهرها، بهترین راه برای مدیریت محلله محور همین سراهای محلله و شوراهای محلی است. البته این اجتماعات هم تا زمانی که از سوی مدیریت شهری جدی گرفته نشوند، نمی توانند کاری از پیش ببرند و اعضایشان در طولانی مدت دچار بحران نبود اثر بخشی می شوند و ناامیدانه از مسئولیتی که نمی توانند هیچ تأثیری در زندگی مردم یک محلله بگذارند کنار می کشند. تعامل میان مدیریت شهری و شوراهای محلی در راستای تقویت محلله محوری می تواند چهار محلات و به تبع آن شهر را درگرو کند. ثمره این تعامل و حرکت بر مدار خواسته های مردم و مشارکت حداکثری آن ها در مدیریت شهر، توسعه پایدار و بازیابی و تقویت اعتماد از دست رفته میان شهروندان و مدیریت شهری خواهد بود. ■

پرونده بیمارستان رضاع (ع) روی میز کمیسیون اصل ۹۰ مجلس

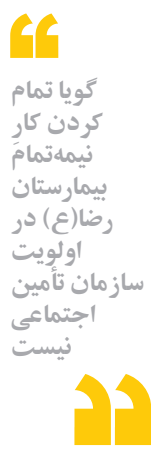
طلسم شکسته می شود؟

حمید داستانی، مدیر در مان اداره کل تأمین اجتماعی خراسان رضوی، در گفت و گویی که ۱۱ تیر ماه امسال با شهر آرا محله منطقه ۱۰ داشت، گفته بود که دلیل طولانی شدن و توقف فرایند ساخت بیمارستان رضاع (ع) کمیود نقدینگی و نبود تأمین اعتبار از سوی تهران نشین هاست و تأمین اجتماعی خراسان رضوی، بارها و بارها درخواست و تقاضایش را به گوش مسئولان سازمان رسانده است، اما آن ها هنوز مصوبه شفافی برای ادامه ساخت این بیمارستان تصویب نکرده اند و گویا تمام کردن کار نیمه تمام بیمارستان رضاع (ع) در اولویت سازمان تأمین اجتماعی کشور نیست؛ اما طولانی شدن فرایند ساخت بیمارستان رضاع (ع) و طلسم این پروژه ۴۳ ساله، بالاخره پای مجلس و کمیسیون اصل ۹۰ را به پرونده این بیمارستان نیمه تمام باز کرد تا شاید به قول معروف فرجی شود.

حجت الاسلام پژمان فر، نماینده مردم مشهد و کلات و رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی بعد از یک بازدید چند ساعته از سازه نیمه تمام بیمارستان رضاع (ع) و عده داد که در کمیسیونی که ریاستش را بر عهده دارد پیگیر ساخت و اتمام این بیمارستان در غرب مشهد شود. پژمان فر با انتقاد از تکمیل نشدن این بیمارستان در سال های گذشته گفت: این

را به یکی از نهادهای نظامی واگذار کند. پروژه ای که البته ناکام ماند و آن سازمان هم زیر بار ساخت بیمارستان نرفت. مرداد ماه ۱۳۹۵ و زمانی که عمر سازه نیمه تمام بیمارستان رضاع (ع) به مرز چهل سالگی رسیده بود، مسئولان تأمین اجتماعی خبر دادند که سر مایه گذاری گروه ای حاضر شده است برای ساخت این بیمارستان با پیش بگذارد و از آنجا که سازه قدیمی فرسوده شده، قرار است آن را منهدم کند و با طراحی و سازه ای جدید، ظرف ۲،۳ سال یک بیمارستان مجهز و نوساز در غرب مشهد تحویل تأمین اجتماعی بدهد. این معامله اما بنا به دلایلی که هیچ وقت مشخص نشد، به هم خورد تا بیمارستان رضاع (ع) کماکان بلا تکلیف و غرب مشهد محروم از بیمارستان دولتی بماند. ۲ سال بعد از ماجرای گروه ای ها، خیران سلامت مشهدی پای کار آمدند و گفتند که صفر تا صد کار ساخت بیمارستان نیمه تمام رضاع (ع) در جاده سنتورابر عهده می گیرند و پنج ساله یک بیمارستان ۶۳ هزار متر مربعی با ۷۰۰ تخت بستری تحویل تأمین اجتماعی و وزارت بهداشت می دهند. این بیمارستان در آن سال با ۱۸۰ میلیارد تومان تکمیل می شد که بازم معلوم نشد چرا خیران سلامت از این پروژه کنار کشیدند تا بلا تکلیفی و طلسم بیمارستان رضاع (ع) همچنان بعد از ۴۳ سال ادامه داشته باشد.

حدود ۴۲ سال پیش محمود خیامی، یکی از مالکان شرکت ایران خودرو، کلنگ ساخت بیمارستانی ۲۰۰ تخت خوابی را در جاده سنتور به زمین زد. کمیود تخت های بیمارستانی در مشهد دهه ۵۰ و نامناسب بودن همان فضا های درمانی محدود، باعث شده بود که خیامی پس از ساخت آسایشگاه و درمانگاهی برای بیماران سرطانی، به فکر ساخت بیمارستان در غرب مشهد بیفتد. ساخت و ساز بیمارستان قرار بود ۲،۳ ساله تمام شود، اما تغییرات روزهای نخست پس از انقلاب و مهاجرت خیامی به خارج از کشور، کار ساخت بیمارستان رضاع (ع) را متوقف کرد. ساختمان نیمه تمام این بیمارستان تا ۱۰ سال بعد از این اتفاقات به حال خودش رها شد تا اینکه بنیاد مستضعفان آن را به سازمان تأمین اجتماعی یکی از متولیان امور درمان در کشور واگذار کرد تا کار ساخت بیمارستان رضاع (ع) به سرانجام برسد. تأمین اجتماعی پس از کش و قوس های فراوان و تأمین نشدن اعتبار لازم برای ساخت این بیمارستان، تصمیم گرفت که ساختمان نیمه تمام

به قلم دوربین شهر آرا

به یاد شهدای معراج

شهدای مشهد در سالن شهید اندرزگو بولوار توس برگزار شد. گفتنی است در دوران دفاع مقدس بیش از ۲۰ هزار شهید ۳ استان خراسان از این مکان مقدس که به تازگی در فهرست ثبت آثار معنوی میراث فرهنگی قرار گرفته است، تشییع شده اند. ■

به همت شورای اجتماعی محلله امام هادی (ع) و بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش های دفاع مقدس، شب شعر و یادواره شهدای معراج

